

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: E. M. N. N., narozený X, toho času v Zařízení pro zajištění cizinců
Vyšní Lhoty 234, 739 06 Vyšní Lhoty,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem
Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 20. 11. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2023, č. j.
MV-185174-3/OAM-2023,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou naříkaným rozhodnutím ze dne 7. 11. 2023, č. j. MV-185174-3/OAM-2023, žalovaný rozhodl o další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 6. 11. 2023 tak, že se řízení podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**) zastavuje.

II.

Žaloba

2. V žalobě nejdříve žalobce uvedl, že důvodem podání opakované žádosti byla nová skutečnost, která vyšla najevo až po pravomocném skončení předchozího řízení o udělení

mezinárodní ochrany. Za tuto novou skutečnost označil aktuální situaci v Kamerunské republice, která se rapidně zhoršuje. Násilná kriminalita, jako jsou ozbrojené loupeže a krádeže, je v celém Kamerunu běžná. Místní policie nemá zdroje na to, aby mohla účinně reagovat na závažné trestné činy. Pro podporu svých tvrzení žalobce poukázal na případ, který se stal dne 7. 11. 2023, kdy dle dostupných zdrojů byl zavražděn při večerním útoku nevinný muž. Toto zabití ubodáním se odehrálo v důsledku probíhající války o odtržení od zbytku země. Žalobce v kontextu uvedeného poukázal na povinnost soudu vyplývající z ustanovení § 32 odst. 9 zákona o azylu. Dle žalobce je aktuálně probíhající válka dalším z ukazatelů, jak je Kamerunská republika nebezpečná a důkazem toho, že žalobci po návratu do země původu hrozí nebezpečí závažné újmy. Vzhledem k výstrahám a upozornění stran pobývání v Kamerunské republice, kdy dle vyjádření Ministerstva zahraničních věcí ČR dochází v Kamerunské republice k ozbrojeným útokům a hrozí nebezpečí při vycestování do této země, je na místě důvodná obava, že by se žalobce mohl stát obětí násilného přepadení, krádeže a dokonce i zabití. Žalovaný však výše uvedenému navzdory řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil, přičemž toto své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce v opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti, které by byly důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. S tímto závěrem žalovaného žalobce nesouhlasí. Dále žalobce poukázal na svůj zdravotní stav, jako další z důvodů, proč se nemůže vrátit do země původu, a který nově uvedl ve své poslední žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce trpí hypertenzí a má vážné problémy s ledvinami, protože musel být v minulosti několikrát hospitalizován. Naposledy došlo k hospitalizaci žalobce v červnu roku 2023, před tím mu byly poskytnuty i další zdravotnické služby. Za účelem prokázání svých zdravotních problémů žalobce navrhl provést důkazy přiloženými lékařskými zprávami. Žalobce je přesvědčen, že v situaci, kdy je jeho zdravotní stav takto chatrný, by bylo zcela nehumánní, aby byl nucen se vrátit do země jeho původu, a naopak je přesvědčen, že jsou dány důvody zvláštního zřetele hodné pro udělení humanitárního azylu podle § 14 Zákona o azylu. Žalobce má tedy za to, že jestliže žalovaný neshledal důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu, měl by se důkladněji zabývat možností udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu. Dále spatřoval žalobce ve své situaci splnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu. V případě žalobce jsou totiž dány důvodné obavy, že pokud se vrátí do země původu, hrozilo by mu nebezpečí závažné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, neboť má obavy ze závažné újmy z důvodu probíhající války a násilné kriminality v Kamerunské republice. Z výše uvedených důvodů žalobce soudu navrhl, aby rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Ve vyjádření k žalobě dne 5. 12. 2023 žalovaný uvedl, že žalobce svou žádost neodůvodnil a žalovaným nebyla shledána podstatná a pro jeho případ relevantní změna v zemi původu žalobce. Svůj postup považoval žalovaný plně v souladu se zákonem. Text žaloby neprokazuje opak. Zdroje, na které žalobce odkázal, neprokazují, že by v Kamerunu každému bez rozdílu hrozilo nebezpečí. Žalovaný rovněž zdůraznil skutečnost, že čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce až po zadržení z důvodu nelegálního pobytu na území ČR. Podle názoru žalovaného bylo podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce čistě účelové. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
5. Žalovaný souhlasil s tím, aby soud rozhodl o věci bez nařízení jednání. Žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, a proto byl jeho souhlas s takovým postupek dle § 50 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), presumován; soud neshledal k nařízení jednání důvod, a proto rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu má soud za prokázané, že v případě žalobce se skutečně jedná o další opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, a to již o čtvrtou žádost.
8. Dále má soud ze správního spisu za prokázané, že:
 - první žádost žalobce na území ČR je datována ke dni 29. 1. 2007; žalobce ji odůvodnil tím, že se obává policie, která ho obvinila z podněcování demonstrací na univerzitě v Buea. Řízení o žádosti bylo skončeno rozhodnutím ze dne 31. 1. 2007, č. j. OAM-10-42/LE-05-07-2007 (nabylo právní moci dne 2. 2. 2007) tak, že nebyla žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu udělena.
 - druhá žádost na území ČR je datována ke dni 26. 11. 2016; žalobce ji odůvodnil tím, že problémy v zemi původu stále pokračují a také tím, že nemůže zůstat se svým synem. Řízení o žádosti bylo skončeno rozhodnutím ze dne 30. 1. 2017, č. j. OAM-1014/ZA-ZA11-LE22-2016 (nabylo právní moci dne 15. 2. 2017), jímž bylo řízení zastaveno dle § 25 písm. i) zákona o azylu, neboť byla žádost posouzena jako nepřijatelná dle § 10a písm. e) téhož zákona.
 - třetí žádost na území ČR je datována ke dni 4. 9. 2021; žalobce svou žádost neodůvodnil. Řízení o žádosti bylo skončeno rozhodnutím ze dne 8. 9. 2021, č. j. MV-142557-3/OAM-2021 (nabylo právní moci dne 14. 9. 2021) tak, že řízení o ní bylo dle § 11 odst. 3 zákona o azylu zastaveno.
9. V aktuálně podané žádosti ze dne 6. 11. 2023 žalobce neuvedl žádné důvody jejího podání, stejně jako tomu bylo v případě třetí žádosti.
10. Dle § 11a odst. 3 zákona o azylu *„Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14b, ministerstvo řízení usnesením zastaví.“*
11. Podle § 32 odst. 9 zákona o azylu *„Při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na*

rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému.“

12. Z dikce uvedeného ustanovení je poté zřejmé, že je to zejména žalobce, koho tíží břemeno tvrzení a důkazní, a kdo musí tvrdit a prokazovat, že jsou v jeho případě nové skutečnosti nebo došlo k podstatné změně okolností, které je nutno vzít v potaz a nebyly žalobci známy v době řízení o jeho předchozích žádostech. Nicméně ani žalovaný není zcela zbaven této povinnosti, k tomu viz. rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 – 38 „*Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti.*“
13. Soud tedy v rámci výše uvedeného bude přezkoumávat, zda žalobce uvedl nové skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností, které měly být vzaty v potaz a nebyly uvedeny již v předcházejících žádostech o mezinárodní ochranu, resp. nebyly uvedeny proto, že žalobci nebyly známy; současně s tím soud přezkoumá, zda se situace v zemi žalobce skutečně změnila natolik, jak tvrdí žalovaný, aby odůvodňovala přiznání některé z forem mezinárodní ochrany, resp. nové zhodnocení těchto důvodů. V tomto směru bude soud povinen postupovat rovněž v souladu s ustanovením § 32 odst. 9 zákona o azylu zohlednit i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy.
14. V průběhu správního řízení o čtvrté žádosti žalobce neuvedl žádné důvody jejího podání. Současně si pro aktuální řízení žalovaný zajistil aktuální informace o zemi původu (Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi, stav červen 2022), z nichž mimo jiné vyplývá, že se situace v zemi původu nijak nezměnila, resp. nezměnila se způsobem relevantním pro udělení mezinárodní ochrany.
15. Na úvod soud konstatuje, že se ztotožňuje s názorem žalovaného, že žalobce podal žádost až po zadržení na území ČR pro nelegální pobyt a umístění do zařízení pro zajištění cizinců za účelem jeho vyhoštění, což poukazuje na zjevnou snahu zmařit hrozící vyhoštění a legalizovat si pobyt v ČR, kde pobývá bez platného pobytového oprávnění a bez zjevné snahy řešit svou pobytovou situaci či návrat do vlasti, čímž dochází ke zneužití řízení o mezinárodní ochraně. Nicméně, i přes uvedené, je soud povinen dostát své povinnosti a přezkoumat napadené rozhodnutí v souladu s již výše uvedeným.
16. Těžiště tvrzení a dokazování se žalobce pokusil prostřednictvím žaloby přenést do soudního řízení o žalobě. V žalobě argumentuje žalobce dle jeho názoru skutečnostmi, které nastaly po skončení řízení o jeho předchozí, čili třetí, žádosti o mezinárodní ochranu i po řízení o aktuální žádosti. Těmito skutečnostmi má být článek o případu jednoho zabití v Kamerunu (datovaný po vydání aktuálně žalobou napadeném rozhodnutí), článek o občanské válce v Kamerunu a dvě doporučení pro cestování do Kamerunu (čeho se vyvarovat a na co si dávat pozor), vše prezentováno odkazem na webové stránky. Na tomto místě soud konstatuje, že až na výjimku s incidentem zabití muže v Kamerunu předložil žalobce obecné informace a současně tytéž informace mohly být uplatněny již ve správním řízení o žádosti. Rovněž žalobcem odkazované informace nijak nerozporují závěry žalovaného či jím shromážděné informace. Bezpečnostní situace v Kamerunu nepatří mezi zcela ideální, avšak

tato situace je již po dlouhou dobu trvající a ustálená, rozhodně nyní nedošlo ke změně oproti době, kdy podal žalobce svou třetí žádost o mezinárodní ochranu. Co se týče žalobcem tvrzené změny v zemi původu, již dovozuje ze smrti jedné osoby, nelze dojít k závěru, že by tato ojedinělá událost mohla prokázat podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu, neboť se jednalo o zabití jednoho člověka z neznámého motivu. Rovněž nelze vyvodit spojení mezi tímto prezentovaným případem a osobou žalobce, pomineme-li riziko obecného nebezpečí. Vyjma obecného nebezpečí, nelze dojít k závěru, že by měl být žalobce pronásledován či by mu měla hrozit konkrétní vážná újma. Rovněž žalobcem předložené zprávy nevypovídají o jakékoliv eskalaci situace v Kamerunu či o nových okolnostech. Jedná se toliko o doporučení jakým oblastem se vyhnout či jakého jednání se vyvarovat. Nicméně z předložených informací nelze dojít k závěru, že by se situace v zemi původu žalobce změnila v mezidobí od vydání rozhodnutí o předchozí žádosti do té míry, aby bylo možné se domnívat, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování či hrozbě vážné újmy. Závěry žalovaného i soudu zcela korespondují i s názorem žalobce zachyceným v protokolu o podání vysvětlení ze dne 5. 11. 2023, tj. jeden den před podáním žádosti, kde na otázku: „*Hrozí Vám v Kamerunu nějaké nebezpečí?*“ – odpověděl: „*Ne, nic mi nehrozí, mohu se bez problémů vrátit.*“ Z uvedeného soud rovněž dovozuje účelovost jednání žalobce a jeho nevěrohodnost, když po jednom dni od sepsání protokolu otočil o 180°, kdy se z bezproblémového návratu do země původu stala otázka života a smrti. Nová tvrzení žalobce nejsou v souladu s jeho dosavadními tvrzeními, obzvláště když podaná žádost neobsahovala žádné důvody jejího podání, ačkoliv žalobcem tvrzené důvody existovaly již v době jejího podání.

17. Co se týče tvrzeného špatného zdravotního stavu žalobce, shledal soud v tomto směru žalobcovu argumentaci za lichou. Jelikož žalobce neuvedl tyto své zdravotní problémy již v žádosti, patrně je nepovažoval za natolik závažné; rovněž nebyly evidentně ani důvodem pro podání žádosti, viz dále. V tomto směru soud dále podotýká, že do protokolu o podání vysvětlení ze dne 5. 11. 2023, tj. 1 den před podáním žádosti, žalobce odpověděl na otázky týkající se jeho zdravotního stavu takto: „*Zdravotně jste v pořádku?* – *Ano, jsem. Mám drobné problémy se zády a s tlakem. Používáte nějaké návykové látky, které by měly vliv na Váš současný zdravotní stav? Jaký je Váš zdravotní stav?* – *Ne, nepoužívám, zdravotní stav mám dobrý.*“ Nyní v projednávané věci soud již výše deklaroval, že bude přezkoumávat pouze to, zda žalobce uvedl nové skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností ve vztahu k ustanovení § 12, § 14a či § 13 a § 14b zákona o azylu. Jelikož zdravotní stav nelze podřadit ani pod jedno z uvedených ustanovení, neshledal soud tvrzení žalobce způsobilé změnit rozhodnutí o přípustnosti žádosti žalobce. V důsledku toho rovněž nelze spatřovat ani v rozhodnutí žalovaného žádné nedostatky.
18. Současně soud dovozuje z tvrzení žalobce a kontextu celého případu i účelovost tvrzení a samotnou nevěrohodnost žalobce, neboť jak bylo uvedeno výše, žalobce den před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí hodnotil svůj zdravotní stav jako v pořádku, stejně jako svůj případný návrat do země původu. S ohledem na uvedené neshledal soud ani za nezbytně nutné provádět žalobcem přiložené lékařské zprávy jako důkaz, a to pro jejich nadbytečnost.
19. Přesto zákon umožňuje dle § 11a odst. 4 zákona o azylu žalovanému, aby z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudil podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou (alternativa k humanitárnímu azylu dle § 14 zákona o azylu). Nicméně, ve správním řízení

žalobce žádné takové důvody neuvedl a ani nyní soud žalobcem tvrzený špatný zdravotní stav či situaci v zemi původu neshledal jako důvod hodný zvláštního zřetele.

20. Z tohoto důvodu dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je zcela správné, neboť žalobce ve svém případě v řízení před žalovaným netvrdil či neprokázal žádný nový důvod nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu, přičemž žalovaný si pro své závěry obstaral dostatek podkladů. Stejně tak ani v řízení před soudem žalobce netvrdil či neprokázal žádný nový důvod nebo podstatnou změnu okolností, které nastaly po vydání rozhodnutí žalovaného či po vydání rozhodnutí o třetí žádosti žalobce, vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Současně nebyly shledány ani důvody zvláštního zřetele hodné. Soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je kasační stížnost nepřijatelná. [32 odst. 8 písm. a) zákona o azylu].

Plzeň 31. ledna 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně